

1894-09-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10848>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΔΟΧΕΙΑΣ

Έστρεψα εν Κύπρω Σελίνα... 8
Έν τῷ ἐξωτερικῷ » 11

Πάντα αἰτήσεις δὲν νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πῆσιν ἀποδείξεις πληρωμῆς δὲν νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἑκδότης
ΚΑΘ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΙΣΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν. Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γυμνάμας τῶν ἀνταποκριτῶν της. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Σριγγὺ ὠμίλησε καὶ ἐγένετο ἐπισήμως γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψη τὴν Κύπρον. Θὰ ἦτο πολὺ ἐπιθυμητὸν, εἰάν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποίησε ἐπίσης τί σκοπεῖ νὰ πράξη ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐεστουῆς τῆς νήσου ἡμῶν, διότι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναπέταννῃ τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπὶ τινος τόπου, μετὰ τινὰ ἔτη οἱ κάτοικοι νὰ βλέπωσιν ὅτι τὰ πάντα ρέπουσι πρὸς ἐλευθερίαν αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία φροντίς πράγματι λαμβάνεται ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς ἀθλήσεως αὐτῶν καταστάσεως. Γινώσκει καλῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγγλικὴ τὰ αἴτια, δι' ἃ ἡ νῆσος ἡμῶν οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἐπετέλεσε πραγματικὴν πρόοδον ὑπὸ τὴν ἀγίδα αὐτῆς καὶ ταῦτα εἶνε δύο: ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος καὶ ἡ πολυδάπανος αὐτῆς διοίκησις.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῷ Νομοθετικῷ κυβερνητικοῖ βουλευταὶ εἶχον τοῦλάχιστον πρόχειρον προφανισμὸν ὅτι ἐν πράγματι ἄπας ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος φόρος δὲν ἐξήγετο ἐκ τῆς νήσου εἰς χρέμα, διότι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν Λονδίῳ ἐπλήρωνε πρὸς τοῦτο περὶ τὰς 30 ἢ 40 χιλιάδας λίρας ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τοῦ ἐν Κύπρῳ στρατοῦ της καὶ οὕτω τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔμενε πάλιν ἐν τῷ τόπῳ. Ἀλλὰ σήμερον τὸ τοῦτο δὲν δύναται πλέον ν' ἀντιταχθῇ καὶ αἱ 92.000 λίραι θὰ ἐξέρχονται ἐρεξῆς ἐλοκλήρως ἐκ τῆς νήσου, οὐδεὶς δὲ καλῆς πίστεως δύναται νὰ ὑποτηρήσῃ ὅτι τόπος, οἷος ἡ Κύπρος, μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος αὐτῆς πληθυσμοῦ θὰ δυνηθῇ, ἔστω καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτη, νὰ πληρώνη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατ' ἔτος 92,000 λίρας εἰς χρυσίον καὶ ἐτι δὲν θέλει εὐρεθῇ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς παντελῶς ἐξητημένως.

Ἐάν δὲ εἰς τὸν ἐλευθερίον τοῦτον φόρον προσθίσωμεν καὶ τὸ πολυδάπανον τῆς διοικήσεως, στοιχίζουσης κατ' ἔτος ἄνω τῶν 100,000 λιρῶν στερλινῶν τότε τί δύναται ν' ἀπομείνη πλέον δι' ἔργα ἀημοσίου ὠφελείας πρὸς

πρόοδον τοῦ τόπου, καὶ δὲν βλέπει τις ἀμέσως ὅτι ἡ ἀτυχῆς Κύπρος καὶ ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν εἶνε μοιραίως καταδικασμένη νὰ φθίη καὶ πάσχη, ἐνῶ ρίπτουσα τὰ βλέμματα οὐχὶ μόνον εἰς ἄλλας χώρας καταληφθείσας ὑπὸ Ἑὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντιπερὶαν Συρίαν βλέπει ὅτι αἱ ὕλικοι προόδου εἶνε ὄντως ἐκπληκτικά, πᾶς δὲ ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν νῆσον ἡμῶν, οὐδ' οὕτων τῶν Ἀγγλῶν ἐξαρουμένων, καὶ μάλιστα προσώπων διαπρεποῦς περιωπῆς, οἰκτερεῖ τὴν κατάστασιν, ἐν ἣ ἡ Ἀγγλία καταλείπει τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ συνέπειαν διατελοῦμεν προωρισμένοι νὰ προκλιῶμεν ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν τὸν αἶκτον τοῦ ἄλλου κόσμου;

Ἴσως ἐκληρθῇ ὅτι τὰ ὄρη ἡμῶν προλεγόμενα ἀντιρᾶσιν οὕτως πρὸς τὸν φόρον, ὃν οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξέρραζον μὴ ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψη τὴν νῆσον. Ἀλλὰ τίς δὲν καθορᾷ ἀμέσως ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει οἱ κάτοικοι τίθενται μεταξὺ Σουλῆς καὶ Χερσύθδεως καὶ ὅτι οὐδεὶς κακοῖν προκειμένων τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον; Ἡ ἀντιπαράθεσις, ἵνα ἡ ὀρθὴ, πρέπει νὰ γείνη πρὸς ἄλλην εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐάν πράγματι ἡ Ἀγγλία θέλῃ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμα, ἵνα πεισθῇ περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων τῶν Χριστιανῶν, ἢ τῶν ἐπιπέπτων τῆς νήσου, δὲν ἔχει ἢ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως τὸ αἶσθημα καὶ τὴν βούλησιν αὐτῶν καὶ τότε θέλει πεισθῇ ἐάν τὰ περιαιτολογήματα καὶ αἱ μεγαλαυχιαὶ ἐπισήμων τινῶν ἐκθέσεων καὶ ἐνθουσιώδη ἄρθρα ἐφημερίδων ἀγγλικῶν δηλοῦσι πραγματικῶς τὴν κατάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν Κυπρίων περὶ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἢ ἐάν εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ληρθῇ ἀμέσως πρόνοια περὶ συστήματος γενικῆς βελτιώσεως τῶν νῦν κακῶς ἐχόντων, ἢς αἰεὶ τὸ μέλλον προμηθεύεται ἐτι μᾶλλον δυστυχῆς καὶ αὐτῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐάν τὸ Κοινοβούλιον συνεδρίαζεν εἰσέτι, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξετίθετο εἰς δριμείας ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ αἰτίου τῆς ἐν Κύπρῳ ἀποχωρήσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ὡς ἦτο φυσικώτατον, ἡ εἰδήσις παρήγαγεν ἐντελῆ πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ, αἱ ἐμπειρικαὶ πράξεις ἐσταμάτησαν, ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν καταστάσει ἐξαλλοῦ φόβου ἐπιθίσεως ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν συνοίκων τῶν καὶ ἐν τῇ ἐκφορῆσει τῶν διδούσι τυφλὴν πίστιν εἰς τὴν διάδοσιν, ὅτι ἡ νῆσος ταχέως θὰ ἐπιστραφῇ τοῖς Τούρκοις. Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν ἀπέλαυσε τοσαύτης εἰρήνης καὶ εὐτυμείας, ὅσης δὲν ἠμείρησε ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν. Ὅδοι ἐστρώθησαν πανταχοῦ τῆς νήσου. Ὄθωμανοὶ τε καὶ Χριστιανοὶ συζῶσιν εἰρηνικῶς, ἂν μὴ ριλικῶς. Βέβαιον περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων τῶν οἱ Χριστιανοὶ ἤρξαντο ἐπεκτείνουσαι τὸν χώρον τῆς καλλιερρημαίου γῆς καὶ τὸ ἐμπόριον προέβαινε ἀύχηνος. Τὸ παραδοξὸν μέτρον τῆς αἰφνιδίας μετασταθμεύσεως τῆς φρουρᾶς πιθανὸν νὰ ἔθισσε τέρμα εἰς πάντα ταῦτα. Τὸ ἐμπόριον ἤδη εἶνε παραλελυμένον ὁ Χριστιανὸς εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πανικοῦ καὶ θὰ παρέλθωσιν ἔτη μέχρις οὗ ἀποσβεσθῇ τῆς μνήμης τῶν ἢ ἀμοιβολία περὶ τῆς εὐλικρείας τῶν προστατῶν τῶν καὶ νὰ ἀνορθωθῇ ἡ ἀπολεσθεῖσα πίστις τῶν πρὸς αὐτοὺς. Ἄν καὶ τὸ κίνημα ἀπορρίει προδήλως ἐκ σφαλῆρας σκέψεως καὶ εἶνε ἀτυχῆς, δὲν δύναται νὰ ἔχη τὴν ὑπὸ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἐξήγησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀρκετὰ δύσκολα ζητήματα, ἀφοῦ συνέληθῃ ἡ Βουλὴ καὶ δὲν θὰ ἐπιθύμει νὰ οὐξήσῃ δωρεάν αὐτὰ διὰ μέτρον, ἔπερ θὰ ἐξήγειρε θύελλαν ἀγανακτικῆς καθ' ἑλόν τὸ κράτος. Ἐκ χρηματικῆς ἀπόψεως ἢ κατοχῆ τῆς Κύπρου δὲν ὑπῆρξεν ἐπιερδῆς ἐπιχειρήσις ἀλλὰ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀρκούντως ἡ ὠφέλεια, ἢ τις θὰ προέκυπτεν ἐξ αὐτῆς ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῶν περιπλοκῶν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰλαβστωνος γενό-

μένον σφάλμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κερκύρας δυσκόλως θὰ ἐπανελαμβά-νετο ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρόσθερου.
(Ἐκ τῆς «Σημναϊκῆς» τοῦ Λονδίνου.)

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Σὰς γράφω ἀπὸ τῶν Πλατῶν τῆς φαιδράς καὶ δασυτόκου ἐσχάτης, ἢ τις ἀπλοῦται ἰωχελῶς ἐν μέσῳ τῶν πευκοσκεπάστων βουνῶν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἢ τις χθές εἶδεν ἐν μέσῳ αὐτῆς πλῆθος ὅσον οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδεν ὁμοῦ ἢ Κύπρος. Δὲν ἦτο συλλατήριον, ἦτο ἐξέγερσις λαοῦ ἐλοκλήρου, λαοῦ πτωχοῦ ἐξαιτουμένου πρὸς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου εὐσπλαγγίαν καὶ ἐλεος. Τὸ Περαιπέδι, τὰ λευκόμαυρα βουνὰ τοῦ εἰ-χον ὀρθῆθῃ κέντρα τῆς μεγάλης συκαθροίσεως. Ἀπὸ τὸ Σάββατον κατήρχοντο τὰ χωρὶα μετὰ τὰς διαφόρους σημαίας τῶν πάντων δὲ διεκρίετο ἡ Μαραθίασα, ἐκπροσωπομένη ὑπὸ 600 εὐσταθῶν χωρικῶν της. Τούτων ἠγεῖτο πικρὸ μίλαινα σημαία, ἐρ' ἢς ἐφέρετο μεγάλως γράμμασι «Κάτω ὁ ζιντζερμὸς». Διήρχοντο τοῦ Ὀλύμπου, καθ' ἣν ὄραν οἱ Ὀλύμπιοι ἐπαίζαν λ ο υ τ ἔ ν ς. Ἐκεῖ ἐστήσαν, φωνάζοντες μεγαλοφώνως «Ζήτω ἡ Ἀνασσα, κάτω οἱ φόροι. Τὰ πευκοσκεπάστα βουνὰ ἀντήχησαν εἰς τὰς βροντώδεις φωνὰς ἐξακοσίων χωρικῶν. Ἡ Α. Ἐξ. ἐγερθεῖσα, ἐθεάτο τὴν ἐπιδημιῶν παρελάτιν.

Ἐφάτα εἰς Περαιπέδι, καθ' ἣν ὄραν ὁ ἥλιος ἐχρύσειε τὰς κορυφὰς τῶν μαστοειδῶν λόφων τοῦ Τρωδῶδος, εἰς ὄραν, καθ' ἣν ἄλλως ἡμέρας ρεμβάζει ὁ διαδάτης ὑπὸ τὸ κράτος ἀπολύτου ἡσυχίας. Ἄλλ' οἱ λόγοι πάντες ἦσαν πλήρεις χωρικῶν, πρωτοφανῆς δι' ὅτιμα περιστῶν αἱ διαφόροι γύρωθεν ἀτραποὶ πλήρεις διαδηλωτῶν, κατερχομένων μετὰ τὰς σημαίας τῶν. Ἦρχετο ἀρ' ἑνὸς τὸ Κοιλάνι μετὰ τὴν σημαίαν, ἣν ἐκολούθει ζωηρῶς φωνάζον «Κάτω οἱ φόροι κάτω ὁ ζιντζερμὸς» τὸ χωρὶὸ ὀλοκλήρῳ διέκρινε καὶ ἄλλων

την σημαίαν, του Φοινίκου, της Ζωοπηγής και των άλλων της Ηιτζιλιάς χωριών, κατοχομένων εν σώματι διά μέσου των παχυσκεπέστων ακόμη βουνών του Τρωόδου. Αφ' ετέρου κατοικήσαντο οι διαδηλωταί εκ της Λάνας, Λευκάρων και από περσίων του οινόρορου διαμερισματος. Μία σημαία έφερεν επιγραφήν: «Η φυλλοζήρα τρώγει την άμπελον. ο ζινζιρις και τον άμπελουργόν.» Παρόμοιον θέαμα χωρικών, κατοχομένων, από διάφορους διευθύνσεις με τας σημαίας των, σπανίως δύναται τις να ιδή. Είλεν ήδη πληρωθή διαδηλωτών το ύπερβον του Ηεραπεδίου πεδίου. εις τας 10 ήρχιστε το συλλαλητήριον πολλοί ήσαν οι ρήτορες, προφανής δε ήτο ή προθυμία των χωρικών. οι ρήτορες διεκόπτοντο συνεχώς από των φωνών: «Κάτω ο ζινζιρις, κάτω τή τάτσιον, κάτω οι φόροι του αϊου, ζητω ή δικαιοσύνη, ζητω το δικαίον.» Αντήχουν εις τας βροντώδεις φωνάς τά γύρωθεν βουνά και ή διαδήλωση ειχε τι το επιβλητικόν. οι διαδηλωταί ύπελογίσθησαν εις πεντασιγγιλίους· φαίνεται όμως, ότι ήσαν περισσότεροι. Υπόμνημα έψηφισθη μακροσκελέστατον, δι' ου άνελύετο το ζήτημα ύφ' όλας αυτού τας έπέψεις. Δώδεκα και εκατόν χωρία έσφαράγισαν το υπόμνημα και το ψήφισμα, εξέλεγη δε είκοσαμελής έπιτροπή, όπως το έχειρίση εις την Α. Έξοχότητα. Οκτώ χωρία είχαν λησμονήσγη τας σφαγάδας των. Έτέρα έπιτροπή εξέλεγη μόνημος, όπως έργασθή επί του ζητήματος. Του συλλαλητηρίου προήδρευεν έκλεγείς ο κ. Σωκράτης Φραγκούδης. Πρότασιν, όπως την έπιτροπήν ακολουθήτωσιν άπαντες, άπεδέξαντο μετ' ένθουσιασμού οι χωρικοί.

Εις τας 3 μ. μ. κατέλειπε ή έπιτροπή το Ηεραπέδι, ήκολούθησαν δε πλείστοι διαδηλωταί φωνάζοντες «Κάτω ο ζινζιρις. Θανατίσθην θέαμα περίστων τά βουνά μεταξυ Ηλατρών και Ηεραπεδίου. Είλεν ήδη φήσση οι έκκινήσαντες πρώτοι εις Ηλάτρας, άνεχώρησαν δε από Ηεραπεδίου διαδηλωταί. Συνεχή άλυσιν άπετέλουσιν οι χωρικοί, σπεύδοντες εις το μέγαρον της Α. Έξοχότητας. Καθ' όδόν συνήτησαν χωρία μακροών διαμερισμάτων κατοχομένα.

Εις τας 5 μ. μ. μόλις κατορθώθη να συμπυκνωθή το πλήθος. Τα βουνα όλα είχαν πληρωθή πανταχόθεν, ήκούοντο συνεχώς αι φωναι «Κάτω τή τάτσιον.» Η Α. Έξοχότητας κατέβλεπών γραμμένων μετά της Λαίδης Σένδιλ, άνέμενον δε έκεί ο κ. Αρχιλογιστής και ο κ. Διοικητής Λεμηστού. Το υπόμνημα έπεδόθη έν μέσω ζωηρών έπυρρημιών αι φωναι έφθανον μέχρι των Ηλατρών. Το υπόμνημα ειχεν επιδοθη ύπὸ τῶν οίνοπαραγωγῶν Χ' Κωνσταντῆ Οίκονομίδου, εϊπόντος: «Έξοχότητα, παραγγελλίζομεν τὸ υπόμνημα,

όπερ εις πολυπλήθεις συλλαλητήριον έψηφίσαμεν, οι οίνοπαραγωγοί: έξαιτούμεθα έλεος αν μη λιθήτε, έξοχώτατε, πρόνοιαν, εϊμεθα κατεστραμμένοι θα καταλίπωμεν τας άμπελους μας τότε, και μαζή με αυτας την πατρίδα μας. ή όποια τότ' εθα μείνη μόνη, μόνη μαζή με τους τάρους των πατέρων μας, τους όποιους θα άναγκασθώμεν ν' άφητρωμεν!» Οι χωρικοί έδάκρυσαν αληθώς, πάντες δε ήταν συγκεκμημένοι. ο κ. Τέλλος, λέγεται ότι άδιακόπως έμειδία αυτό λέγονσ οι χωρικοί. Έχειριάσθη πλέον της ώρας να μεταφρασθή τὸ υπόμνημα.

Η Α. Έξοχότητας μετά πραιοηθείας και αγαθότητος άκούσασα τὸ υπόμνημα θά τὸ στείλη εις Λονδίνον και θά τὸ συστήτη· εδήλωσε δ' έν παρόδῳ, ότι ειχε λάβη εκ Λονδίνου τηλεγραφικώς ειδήσεις, ότι αι της πολιτικής εκκένωσης διαδόσεις δεν ενείχον αληθείας.

Μετά της αυτής τάξεως ήγρουμένων των μαύρων σημαίων και έν μέσω ζωηρών φωνών κατήλθον οι διαδηλωταί, καθ' ήν ώραν ο ήλιος έγρύτιζε διά των τελευταίων του ακτίνων τά βουνά, όθεν οι Ολύμπιοι πάντες έθεώοντο τὸ μεγαλοπρεπές θέαμα της παρελάσεως πολλών χιλιάδων χωρικών, θυμάτων άπηνους φορολογίας, έξαιτουμένων παρ' εκείνων συμπαθείας και έλεος.

Αλλά, δυστυχώς, ίσταται πάντοτε υπεράνω του δικαίου ή ισχύς και τὸ συμφέρον, ή δε άγγλική πολιτική περρισε μέχρι της σημεριν έν κύρω τά πολυτιμότερα έγώστρικά δείγματα.

Έν Ηλάτρας τή 30 Αύγούστου 1894.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ επί της παιδαγωγίας και του νεωτέρου διδακτικού συστήματος.

(Σύντομα εκ του προηγουμένου φύλλου.) Τέλος δεν πρέπει να λησμονήσωμεν ότι ή ψυχολογία θεωρεί τον παιδα ως όν, τὸ όποιον δεν εινε ούτε απολύτως αγαθόν ούτε ακριβώς κακόν. Ο παις γεννᾶται άθώς, διότι ουδέμια έχει συναισθησι, του κακού, αλλά πολλακις γίνεται και κακός, διότι ενδέχεται να υποπέσει εις τὸ κακόν και εις άπρεπείς να παρεκτραπή έμφυτώς πράξεις εκ άπλής άπειρίας· τούτου ένεκεν όφείλει ο παιδαγωγός νεα πάλιν ν' ακολουθήτη μέσα ανατροφής, να συγκεράση έπιτηδείως την αυστηρότητα μετά της υπερβολικής έλευθερίας, και διά μὲν της πρώτης να έγκαταλείπηται ο παις έν μέρει εις έαυτόν, διά δε της έτερας να ρυθμίζεται και να ποδηγετηται εις τας πράξεις του. Η μόνη δυσκολία, κατα την έφαρμογήν τούτου παιδαγωγικού συστήματος, εινε ή έν δέοντι χρονω και μέτρῳ χρήση της άπλύτου άτομικής έλευθερίας, και της κατ' άνάγκην πίσεως. Η άνευ πειθαρχίας

ανατροφή αδύνατος. Εν τούτοις δέον να γνωρίζωμεν ότι ή προς τους κανόνους της πειθαρχίας ύπακοή και ο προς αυτούς όφειλόμενος σεβασμός, δεν πρέπει να ωσιν άπότομοι και όλως άμιγείς προόττης. Ο αληθής διδάσκαλος εινε εκείνος, όστις πάντοτε προσπαθει να κατανήση περιττός, εκείνος, όστις δεικνει τους μαθητάς μόρον ούτως εινε άνάγκη να διαφωτισθή ή προς το κακόν ένόττε ριπούτα θειησας, εκείνος όστις, έν λόγῳ, πάντα μεταχειρίζεται τρόπον όπως καταστήση τον παιδα ικανόν να διοικηται διά της ιδίας έαυτου κρίσεως.

Η αυστηρά πειθαρχία ού μόνον άντίκειται εις τους της άνατροφής κανόνους, οι όποιοι σκοπον έχουν· ν' αναδείξωσιν όντα έλεύθερα και αυθόρμητως έεργούντα, ούχι δε δουλους και δουλοπρεπώς μεμορφωμένους χαρακτήρας, αλλά και εις αυτην άντιβαίνει την διαρρύθμισιν και την τάξιν τῶν ψυχικών δυνάμεων. Εινε άτύνητο, να φαντάζεται τις ότι διά της ύπερ τὸ μέτρον πειθαρχίας δύναται να συγκεράτηση πάντοτε τους υπό την έξουσίαν ή την κηδεμονίαν του μαθητάς, διότι τή ήμέραν καθ' ήν πύσει ή επ' αυτών αυστηρά έπιτηρησις, ή μέχρι λόρου πεισθείσα και ύποδουλωθείσα θειησι των, άμείως της εύθείας παρεκτρέπεται όδοσ και μετά τόνον περισσύτερας παρασύρεται ταχύτητος ύπὸ του ρεύματος της έξαχρειώσεως, όσον σκληρότεροι έράνησαν οι αναδείξόντες την μόρφωσίν των διδάσκαλοι.

Διά της προεκτεθείσης συντόμου φιλοσοφικής επί της διδακτικας παρεκβάσεως άποδεικνύεται ότι ή της παιδαγωγίας ανάπτυξις άποβαίνει δυσχερή εντός, άνευ της έμφυτοσ και έσκευμένης των ψυχολογικών φαινομένων μελέτης.

Εκ των προεκτεθέντων άποδείχθη ότι προς καταρτισμίν τελειότερου παιδαγωγικού συστήματος ή ψυχολογία ή μάλλον ή των ψυχολογικών φαινομένων μελέτη δύναται ν' άποβή λίαν λυσιστελής και ώφέλιμος, αλλά υπό τον όρον να διαλευκανθή ο επί της γης προορισμός του ανθρώπου, ο σκοπός της έν τῷ κόσμῳ ύπαρξέως του, έν άλλοις λόγοις τὸ περι της ήθικης αυτού διαπλάσεως ζήτημα. Σπουδαζόντες άρ' ενός την ανθρωπίνην φύσιν και τους διέποντας αυτην άμετατρέπτους νόμους, προβάλλωμεν εις έαυτούς τας εξής έρωτήσεις: Τίς ο σκοπιμώτερος της διδασκαλίας τρόπος; ποία ή διά την ανατροφήν του ανθρώπου εύληπτοτέρα και άμμοδιωτέρα μέθοδος; Εις τὸ ιδεώδες άρ' έτέρου της ένταθα εύτυχίας του άρορώτεος και των ως έπεται προβλημάτων την λύσιν επιδιώκομεν «τί τὸ έν τη διδασκαλία ούσιωδέστερον; τίς ο σκοπός και τὸ άντικείμενον της παιδαγωγίας;»

Οι τὸ άντικείμενον και τὸν σκοπὸν της παιδαγωγίας άποζητήσαντες ποιηκίλλοτρόπως περι αυτης άπεράνησαν. Κατά τον Καντ, ή ανατροφή δέον να επιδιώκη τή, παρά τῷ ανθρώφικτην της μορσώσεως τελειότητα. Κατά τον Σπένσερ έπειδή σκοπός της έν τη δημοκρατία ύπαρξέως μας εινε ή ζωή, ή ζωή έν όλη τη εύρύτητι της σημασίας της, σκοπός της παιδαγωγίας εινε τὸ διδάσκειν τὸν τρόπον τῆς ζωής. Αλλά ή δυσχερέα άρχεται όταν έξερχόμενοι των γενικοτήτων πρόκειται να όρίσωμεν με ακριβείαν εις τὸ τι ούίσταται ή τελειότης τὸ άκρον άωτου, της άτομικής ή ιδιωτικής του ανθρωπου ύπαρξέως.

Έρευνήσωμεν έν τούτοις, άποβλέποντες πάντοτε εις τὸ περι ήθικης τελειοποίησεως και περι της έν τῷ βίῳ εύπραγίας του ανθρωπου ζήτημα, τας έν τη ζωή διαφόρους διαδηλώσεις και μορφάς της ανθρωπίνης έεργητικότητος έν άλλοις λόγοις εξέτασωμεν εις πείον είδος πράξεων πρέπει να παρασκευάζηται δια της ανατροφής ο άνθρωπος όπως καταστή κατά τὸ έφικτόν αὐτῷ τελειός και εύδαίμων.

Α'. Ο άνθρωπος εινε προσωρισμένος να ζήτη διά της φυσικής πρώτοζωής, τείνει πάντοτε προς την εύδαιμονίαν και άπορεύει πάν τὸ μή έξατραλίζον την ύπαρξιν του. Μανθάνει έν άνάγκη έπιστήμην ή έπιτηδεύμα όπως έξασφαλίση έαυτόν κατά πάσης ένδεχομένης κινουχίας ή στερήσεως.

Β'. Ο άνθρωπος εινε ού περισσορισμένος και με δεινόταν, ώστε δέον διά παντοίων προσπαθειών ν' άποκτήση τας αναπνεύκτους διά την ανάπτυξιν του πνεύματος του διαφόρους γνώσεις, ήτοι να μάθη τί εστι συνείδησις, όρθός λόγος βιολογικής, φηρησκευτικών αισθημα και λογικά.

Γ'. Ο άνθρωπος ως εκ της φύσεως του περιστοιχίζεται ύπὸ οικογενείας· έθενέγει καθήκον να διορθή τά τέκνα του, να μεταδώση εις αυτα τὰ μέσα της τε φυσικής και ήθικης ύπαρξέως, να ύποστηρίξη και προφυλάξη τὰ ύπὸ την άμεσο· αυτού προστασία εύρεθέντα όντα, ως έπροφυλάξεν και διετήρησεν έαυτόν. Τούτουσ ο τρίτος των έεργειών του σκοπός.

Δ'. Ο άνθρωπος συνδέεται και μετά της κοινωνίας, της όποιας άποτελεϊ μέρος μετά την οικογενειαν έρχεται το έθνος, μετά τὸ άτομον· ο πατήρ, μετά τούτου δε ο πολίτης. Τούτου ένεκεν μέγα μέρος της ανθρωπίνης έεργείας αναφέρεται εις τὰ προς την κοινωνίαν και την πολιτείαν καθήκοντά μας.

Έκ της «ΣΑΜΟΝ.» (Έπεται.)

ΑΕΜΗΣΣΟΣ τή 27 Αύγούστου 94. Αί περι πολιτικής της νήσου εκκένωσης διαδόσεις ηύξισαν τα φυλετικά πάθη έν τῷ τόπῳ εις έπίρροδον προφανώς κορυφωθέντα βεβήμον. Έλληνας και Τούρκου ένταθα και έν τούτῳ

περιγύροις έρχονται συχνά εις ρήξεις...

Εις κερραιών τι, εν ω άνεκρουε μουσική τις, όμιλος ήμετέρων...

Χωρικοί άρ έτέρου κατερχόμενοι εις τάς πόλες...

Η Κυβέρνησις άς προσέζη και άς προσέζη πολύ. Η τοιαύτη κατάστασις...

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Την παρελθούσαν τρίτην, καθ' ήν ποικίλαι διαδόσεις περί άποδόσεως...

Εν Λευδίω τη 9 Σεπτεμβρίου 94. Ούδεμία πρόθεσις προς έγκατάλειψιν...

Η Α. Ε. ο Μίγας Αρμιστής έξηλθεν εις περιόδειν.

Λέγεται ότι ο άρχιστράτηγος λόρδος Wolseley προτίθεται να επισκερθη...

Ο Γυαλλούρης θα διακοθη εκ νέου χάριν των διατυπώσεων, ου μόνον επί...

Λίαν άπίθανον τό υπό των συνταδίων...

της ό μισθός εινε Λ. 250, ένω έν Συγγαπήν ό κ. Ηοαδ λαμβάνει Λ. 1,000.

Ο κ. Α. Ρώτης άντήλλαξε δακτύλιον άρραβώνα την παρελθούσαν...

Διά των αυστριακών ατμοπλοίων της παρελθούσης τρίτης άρρίκτο εκ Βηρυτου...

Ανεχώρησαν αύθημερόν εις Αθήνας χάριν επιστημονικής παιδείσεως...

Από της παρελθούσης τετάρτης εύρίσκειται εις τον λιμένα μας τό άγγλικόν...

Χθές κατέπλευσε τό άγγλικόν Άντώνια προσέλιον εξ Αλεξανδρείας και Λεμηρσου...

Σήμερον κατέπλευσε τό εκ Σμύρνης Γαλλικόν ατμόπλοιον, όπερ άνεχώρησεν...

Δι' αυτόν άνεχώρησαν εις Αθήνας ό εκ Λευκωίκου κ. Μ. Παπαπέτρου, προτιθέμενος...

Θετικώς πληροφορούμεθα ότι εινε όλως άνιόπιστον τό υπό της Ένωσεως...

Οι γνωστοί σωτογράφου κ. κ. Μαρίνης και Χατζηγαβριήλ ειδοποιούσι τό άξέδιμον...

ΤΗ ΦΥΛΑΧΑ ΤΟΥ ΜΠΕΑΤΟΛΑΟΥ.

Ότι προέπιμεν περί ύπεκρυφών και ύφρου της Ένωσεως...

οικητού έκέρροντος την έλπίδα ότι του λοιπού τό ύψω...

Βεβαίως, κλεινή φυλλάς, ουδέποτε θα συμφωνήσωμεν...

Ακούσατε και ένα λογιώτατον συλλογισμόν. Έπειδή, λέγει...

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Διά τον «ΕΥΑΓΓΟΡΑΝ» Εις διατριβίς άνωνόμους άμυριβόλου προελεύσεως...

Λευκωία, τη 27η Αυγούστου 1894.

Κύριε Συντάκτη του «Νέου Έθους»

Ο εξ Αιγύπτου επιστέλλων της Αληθείας λαμπρός πατριώτης «Α.Ο.»...

Αδικαιολόγητος ρζίνεται ήμιν ό διαιτηρογράφος...

γράφόμενα άποδιδόμενα αύτώ, τσοούτω δέ μάλλον...

Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΗΣΕΙΣ

Ο ΥΙΟΣ ΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΗΓΕΜΟΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Κατά τον Στανπούλωφ, άποκαλύψαντα πάντα...

ΚΑΛΟΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΙΡΙΒΗΣ

Ο Βιενναός τύπος άγγέλλει ότι ό κόμης Καλοκής...

Εν εκ των συζητούμενων ζητημάτων κατά την συνέλευσιν...

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

Εγγέρη εις Ηαρισινά φύλλα ότι ό πρίγκηψ...

Η ΖΗΛΕΙΑ

Πως ζηλεύω την μαμμά σου,
που σφιχτά 'ε την άγκυλιά της
σε κρατεί και του μιλιά,

Πως ζηλεύω το αέρι,
που ξεπλέκει τα μαλλιά σου.
'Εγθρός είμαι του καθρέπτη
π' αντικρούει η ματιά σου.

Και την γην ζηλεύω κόμα
που τό πόδι σου πατεί,
Τι λαχτάρ' αν ημουν γώμα
πάνω μου να περπατή.

Μα κι' αυτό το βελουδάκι
πόλεις γύρω 'ε το λαιμό σου.
Τι μαρτύριο γιά μένα
βγάλτο να γαργάει το φως σου.

Ότι βλέπω το ζηλεύω,
λυώνω πως το π' αν δεν ημουν.
Όπου σ' το βλέμμα στρέφεις
ν' αντικρούει την μορφή μου.
Λευκασία.

M. XATZHΓABPHΛ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τό μυθιστόρημα λαμβάνει, όσημέραι, εύρυ-
τάτας διαστάσεις, τείνον να καρατή ή κυριώ-
τερος κλάδος τής φιλολογίας. Μεθ' όλας τής εξ-
ελίξεως τών κριτικών, μεθ' όλας τής σχολικής,
ούτως είπειν, διακρίσεως τών μυθιστοριογράφων,
τό είδος τούτο τής φιλολογίας εξαπλούται, κατα-
κτά, πλουσιάζει τούς έργάτας του, οίτινες διη-
γειακά πολλάπλασιάζονται. Που θά ρθίση; Ου-
δείς δύναται να προέδη.

Ό 'Ιουλιος Σιμών, εν τινι τών τελευταίων
αυτου έθρων, επιτίθεται, μετά λεπτοτάτης εί-
ρωνείας, κατά τής διαφθοράς τών πλείστον
συγχρόνων μυθιστορικών έργων.
«Είπε, λέγει, εκτός πάσης άμφοβολίας, ότι
αί γυναίκες, και οίξ αι γυναίκες τών αϊθουσών,
θεωρούν έαυτάς ύποχρωμέναις να παρακολου-
θώσι τα νέα βιβλία. Άλλά ποία είναι αυτά τα
νέα βιβλία; Είνε μυθιστορήματα ή βιβλία ό-
μιλούσαντα προς μυθιστορήματα. Η φιλολογία
σημέρον παρουσιάζει, καθ' έκαστην, δεκάδα
τούλάχιστον μυθιστορημάτων.

Συμβαίνει πολλάκις εις τας γυναίκας να συ-
ζητώσι μετ' άλλων όμορρών των, ή μετ' άν-
δρών, ζητήματα φιλολογικά, και θέμα έχουν
πάντοτε τα νέα βιβλία. Αί γυναίκες δεν ανα-
γινώσκουν τίποτε άλλο ή μυθιστορήματα. Προ-
σθετόν ότι ήδη υπήρχον πολύ περισσότεραι ά-
νεγνωσται ή όσα υπήρχον άλλοτε. Εκτός
αυτου ή τιμή τών βιβλίων ήλαττώθη μέχρις
εξυστελισμου εις τόμος έπωλείτο άλλοτε άντι
7 ή 8 ρράγκων. Οι εκδόται ήλλαξαν τό σχή-
μα έν γενεί, μεταβαρίζονται προστυρότερον
χάρτην τυπογραφική στοιχία κατεστραμμένα
ή χονδροειδή, και ούτω ήλαττώθησάν άπει-
ρωσ τών δεικνών, κατορθώνει τις σημερον να
εύρίσκη βιβλία άντι 60 μόνον λεπτών.

Εκτός τούτων ή εφημερίς πωλείται ή ή 40
λεπτών. Ό άνήρ την αγοράζει, αναγινώσκει τό
έθρον της και την πετ' ή γυνή την μαζεύει,
κόπτει την επιρρηλίδα συρράπτει την μίαν με-
τή την άλλην, άποτελεί ούτω τον τόμον, όστις
είνε προσωρισμένος να διείθθ από χείρας εις χεί-
ρα.

Ίδού τό κακόν και ιδού αι συνέπειαι του.
'Αρ' ή; έποχή; έκριθη άναγκαιοτάτον εις ό-
λας τας γυναίκας από τής μάλλον άριστοκρά-
τους μέχρι τής πτωχοτέρας οίκουρας, να
κρατούν έν μυθιστόρημα εις χείρας, όλοι οι
έχοντες την έλαχίστην φιλολογικήν άξιαν
ήρχισαν να γράφουν και να γράφουν μυθιστο-
ρήματα, διότι είναι εύκολον πράγμα να συλλάβη
τις έν νφ μίαν διηγηματικήν πλοκήν, άρκει να
μη διδη μεγάλην προσοχήν εις τό ποίον
της.
Ρίπτουν λοιπόν εις τό κοινόν, τό διψών άντα-

γνώσεων, βουνά όδύκληρα μυθιστορημάτων, έν
ταίς όποίοις ή έλλειψις φιλολογικού ύφους συμ-
βαδίζει με την έλλειψιν ήθικης. Το κοινόν
καταβροχθίζει άσυνειδήτως την διανοητικήν
αυτήν τροφήν χωρίς να σκέπτηται τις έπιβλα-
βείς συνέπειαι.

'Υπήρχον και άλλοτε έπιβλαβή και επικίν-
δυνα εις την ήθικήν βιβλία, άλλ' ουδέποτε τό-
σα όσα σημερον. Έκτός αυτου, ουδέποτε υπήρ-
χον όσοι σημερον άναγνώσται. Και έν τούτοις
είνε βέβαιον ότι, αν έν καλόν βιβλίον δεν προ-
ξενή πάντοτε την έπιδικωμένην ύπ' αυτου
καλήν έντύπωσιν, τό άνήθικον βιβλίον προξενεί
πάντοτε την ίδιαν του.

Διακρίνουν τα μυθιστορήματα εις δύο μεγάλας
τάξεις: εις μυθιστόρημα πλοκής και εις μυθι-
στορήμα άναλύσεως. Τα πρώτα είναι, κατά γε-
νικόν κανόν, ολιγώτερον βλαβερά, έχουν ως
μόνον σκοπόν των να διασκεδάσουν τούς άναγνώ-
στας των: τα άλλα διείνε μελέτη προσεγγί-
ζον προς την φιλοσοφίαν. Ένωσείται ότι ή εις
τάξεις διακρίσεως τών μυθιστορημάτων δεν είναι
άπόλυτος και ότι έν μυθιστόρημα δύναται ν' ά-
νήκη και εις τας δύο αυτάς τάξεις.

Ίδού πως έν μυθιστόρημα πλοκής καθίστα-
ται βλαβερόν: διό τής εξιστορήσεως πράξεων
άνήθικων, έν άπλότρη και φυσικότρη, κάμνει
τόν άναγνώστην να νομίζη ότι ούτως ήλθώς
συμβαίνει εις τον καθημερινόν βίον.

Έρχεται ειτα εις τό μυθιστόρημα τής φυ-
σιολογικής σχολής, την όποιαν ό σοφός συγγρα-
φέας άποκαλεί σχολήν βιναυσολογικήν, ήτις
θεωρείται ως άναγκαϊόν κόσμημα του μυθιστο-
ρηματος τών χαρακτήρων και του μυθιστορη-
ματος τής αναλύσεως. Οι μυθιστοριογράφοι του
είδους τούτου έπιθυμούν να μάς περιγράψουν
τόν ανθρώπινον χαρακτήρα και θεωρούν έπί-
νάγκας να παραστήσουν ζωντανά και άναπα-
λύμενα άντικείμενα, από τών όποιων έν τή
πραγματική ζωή άποστρέφωμεν τά όμματα.

Ό 'Ιουλιος Σιμών περιφέρει τό έθρον εύελ-
πιστών ότι εις ουχί μακρόν μέλλον θά περι-
σταλή ή διακρόα αυτη καθότι από τούδε ήρ-
χισαν αναρρινοόμενα σπίνιτι μέν, άλλ' εύγενή
πνεύματα, εργαζόμενα μετά περισσοτέρης και
διανυγεστέρης συνειδήσεως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

'Η Ostdeutsche Rundschau δημοσιεύει έν-
διαφέρουσιν στατιστικήν τών άποτελεσμάτων
τής θήρας κατά Κυριακήν έν Βοημιά κατά τό
έτος 1893: Οι κυνηγοί τής Κυριακής 12,384
όήμων, κατηνάλωσαν έκαστος κατά μέσον όρον
1,000 βολάς τρυκερίου. Έρόνευσαν διακρούον-
τος του έτους 13 γαϊάκις γυναίκα, 27 άνδρας,
7 παιδά, 3 κοριτάκια, έπλήγησαν 2,014 άν-
δρας. Έκτός τούτων, οι ρηθέντες κατά κυρια-
κήν κυνηγοί έρόνευσαν 3 βόας, 12 αγελάδας
132 μόσχους, 275 αίγας, 59 κριάς, 72 προ-
βατίνια, 3,671 κύνιας κυνηγετικούς, 14,491
διαφόρους κύνιας, 8,762 γάτους, 18 ελάφους
άρρηναι, 495 ελάφους θηλείαι, 149 λαγούς,
322 πέρδικας, 26 φρασανούς, 844 σπίνους, και
2 ίππους. Έπλήρωσαν άποζημιώσεις: 413,500
φλωρίνια, δώρα εις τούς πληρωθέντας άνθρώ-
πους 603,093 φλωρίν., 172,000 φλ. εις ιατρούς
και δικηγόρους. Έμειναν δε εις φυλάκισιν 74,
088 ώρας, διά παραπτώματα κυνηγετικά.
'Ισως είναι τό σφάλμα τής Κυριακής.

Τι έπαθε ή ψυχίατρος έν Ρώμη.
Τας τελευταίας τάτας ημέρας παρουσιάζε-
ται πρό αυτου νέος καλώς ένδοξομένος, όστις
διακρών τω διηγείται ότι νομρευθείς με νέαν
και καλήν κόστην εινε δυστυχής, διότι αυτη
προσεβλήθη ύπό κλεπτομανίας και όπου σταβή
εις την εκκλησίαν, εις τό θίατρον, εις τον σιδη-
ροδρομον κλέπτει, ότι τής τού' εμπρός της.
Ό ιατρός ένδοξομυθικός πολύ ώρισε την έπαύ-
ριον διά να βγη την πάσρυσαν, όπερ και έγένε-
το. Αυτη συνδουμένη ύπό του συζύγου εισ-
ήλθεν εις τό σπουδαστήριον του ιατρού. Ό ια-
τρός προφασισθείς έργασίαν μετέθε μετ' του
συζύγου εις παρακείμενον δαμάτιον, όθεν έ-

βλεπον την σύζυγον κλεψίνουσαν ή τι τή έν-
γεν εμπρός της, χρυσόν ώρολόγιον, όακτυλίδι-
ον άδαμάντινον, άλλα κοσμήματα και τέλος
γενναϊόν χρυματικόν ποσόν, όπερ έπίτηδες εί-
χεν αφήσθη ή ψυχίατρος: διά να έκτιμήση τό
είδος τής κλεπτομανίας τής γυναίκας.

—Βλέπετε, λέγει ή ιατρός προς την σύζυγον,
τό πείραμα έπέτυχεν. Είνε εκ τών περισσοτέ-
ρων συμπτωμάτων κλεπτομανίας.
'Εν τούτοις ή σύζυγος δάλευσα. έξελθόντα
τόν σύζυγον μετά του ιατρού.
—Ήάμε φιλε μου, άρκει ή μείναι έν εδω.
Και ή ιατρός προς την σύζυγον
—Πηγαίνετε, μη με συγχίζετε... Έρ-
χεσθε αύθιον.
Οι δύο σύζυγοι χαίρεισάντες άπήλθον.
Ό ιατρός τούς περιμένει άκόμη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

'Ανωρελής να παρακλήη τον Θεόν όπως εύ-
λογήση τούς άλλους, όταν σύ αυτός δεν συν-
εισφέρει.

Ευρίσκομεν πάντοτε εύρισίν και μεγάλην
αξίαν εις ότους μάς θεωρούν μετά θαυμασμού.

Σκεπτόμενος περί του παρελθόντος κατα-
σταταί: τό παρ' έν και ρεθοκινούνουσ εις τό
μέλλον.

Τα ώραια ένδομια προξενούν καλήν έντύ-
πωσιν, άλλ' δεν κάμνουν ποτέ τον άνθρώπον.

Ουδούλω: κάμει τον τίμον έγθρόν του ίσως
γείνη είλικρινής φίλος σου.

Ουδέποτε παράδωσον έαυτόν εις άνθρώπον,
όστις όπως διασκεδίαση βλαπίζει κύνα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

'Εν τω βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ.
Νικολαΐδου εύρίσκονται παντός είδους
διδασκτικά βιβλία προς χρήςιν τών
δημοτικών σχολείων, πρηνεναγωγείων
και σχολαρχείων, πωλούμενα εις τι-
μάς άκαταγωνίστους. Διά τα δημοτι-
κά σχολεία πλην τών συνήθων εύρί-
σκονταί και όλως νεοφανή βιβλία, συγ-
γραφέντα κατά τό νέον διδακτικόν
σύστημα ύπό διασήμων Έλλήνων
λογίων.

Επίσης εύρίσκονται κινήτα γράμ-
ματα και αριθμητήρια διά τα δημο-
τικά σχολεία.

Τιμοκατάλογος τών άνωτέρω άπο-
στέλλεται τω αίτούντι.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ.)

'Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδόθη
έν τω τυπογραφείω τής «Σάλπιγγος»
ύπό του κ. Α. Κ. Ηηλαβάκη, νεομε-
θοδιστου, χρησιμώτατον βιβλίον διά
τούς μαθητάς τών δημοτικών scho-
λείων, τυγχάνον αξίον πάσης συστά-
σεως.

Τιμάται άντι 6 γρ. χαλκίνων και
εύρίσκειται εις όλα τα έν Κύπρω
γνωστά βιβλιοπωλεία, έν Λάρνακι δε
έν τω βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ. Νι-
κολαΐδου.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.
Κ. Γ. ΛΓΣΙΩΤΗ.

Τό διά πάντα δημοδιδάσκαλον χρη-

σιμωτατόν τούτο βιβλίον εύρισκομε-
νον εις πάντα τα βιβλιοπωλεία τής
νήσου έν Λάρνακι δε έν τω βιβλιο-
πωλείω του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου, πω-
λείται άντι ενός μό.συ σελλινίου, και
οι έπιθυμούντες άς σπεύσωσι προς ά-
πόκτησιν αυτου, καθότι μετ' ου πολυ
έξαντλείται.

Ό κ. Άνδρέας Γ. Παπαελάκης εί-
δοποιεί τό σεβαστόν κοινόν άπάτης τής
νήσου, ότι προμηθεύει εις τιμάς εύθη-
νστάτας παντός είδους και πάσης ύ-
λης βιβλία, οίον έπιστημονικά, φιλο-
λογικά, ιστορικά, εκκλησιαστικά, ποι-
ήσεις όλων τών Έλλήνων ποιητών,
κομψώς και στερεώς έν Αθήναις δε-
δεμένα. «Ιστορίαν του Έλληνικού Έ-
θνους ύπό Κ. Παπαρρηγοπούλου δεδε-
μένην εις τόμους 6 μετά γεωγραφικου
χάρτου Σελ. 20. «Ιστορίαν του 19ου
αΐωνος» ύπό Καραλίδου Σελ. 22. «Γε-
νικήν Ιστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τα άνωτέρω χρησιμώτατα διά
πάντα Έλληνα πολίτην βιβλία άς
σπεύσωσι να προμηθεύωσιν οι θέλον-
τες την άπόκτησιν αυτών, καθότι έν-
τός δλίγου εξαντλούνται, άπευθίνόμε-
νοι προς τον έν Λάρνακι διαμένοντα
Κον Άνδρέαν Γ. Παπαελάκη.

Ό Κος Λεωνίδας Αργυράκης είδο-
ποιεί τό σεβαστόν κοινόν ότι ήρξατο
τής κατασκευής κομψών και έξισταφυ-
λής, όπερ θά είναι καλήτερον του εύ-
ρωπαϊκου και λίαν ώφελίμου διά τούς
ασθενείς. Οι θέλοντες να προμηθεύω-
σιν εξ αυτου άς άποταθώσι προς τον
είρημένον κύριον. Τιμάι λίαν συγκα-
ταβατικά.

ΒΙΒΛΙΟΔΑΤΕΙΟΝ Π. Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ. ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΥΝΙΑ.

Εις τό γνωστόν βιβλιοδετεϊον του
κ. Π. Θ. Νικολαΐδου θένονται βιβλία
εις τιμάς άνεπιδέκτους διαγωνισμου,
με στερεότητα και κομψότητα άπα-
ράμιλλον.

Οι θέλοντες δύναται ν' άποστεί-
λωσι βιβλία και εκ τών άλλων πόλε-
ων τής Νήσου, όντες βέβαιοι περί
τής ταχείας έκτελέσεως τής έργασίας.

Παρακαλούνται οι άλλασσοντες δι-
αμονήν συνδρομηταί του «Νέου Έ-
θνους» να καθιστώσι τούτο δήλον τή
διευθύνσει, ήτις έν εναντίω περιπτώσει
ούδεμίαν έχει εύθύνην, εάν έπέργεται
σύγχυσις περί την άποστολήν του φύλ-
λου.

Υπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.
Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΨ;